

Moje ruce

Hm...

Moje ruce jsou teď tak chladné, jako po ránu napadlý sníh.
A jestliže osud jak závora spadne a nebudu dnes večer s ní,
tak lehnu si na záda, natáhnu ruce, až jimi dotknu se stropu
a rozprostřu několik lahví a dám si po jednom, po druhém loku.

A budu si zpívat písničku, jak na jednom dřevěném mostku,
stály dvě panny a hrály tam hru, hrály tam hru zvanou v kostku.
A stály tak dlouho a hrály tak dlouho, až samy se obehrály,
a jedna tu druhou a druhá tu první shodila z mostku do vody.

A jakmile vstanu, tak uvidím pannu a půjdu s ní na ten mostek
a zafouká vítr a panna už není a zbyl po ní jenom pár kostek.
Já sednu si na okraj, natáhnu ruce, až jimi dotknu se oblohy,
a hodím si kostkou a když padne 6, tak skulím se po zádech do v
ody.

A budou tam panny a budou tam samy a spolu pak poplujem pod vod
ou,
a hladím je po vlasech, hladím je po tvářích, nechávám laskat s
e od obou.
A plujeme dlouho a plujeme plyně a najednou doplujem do moře,
a natáhnu ruce, dotknu se oblohy a potkáme zlatého úhoře.

A úhoř se zeptá, zda chci zůstat s nimi, či vrátit se zpět v su
chý svět,
hráti si s delfíny, hráti si s pannami a mít jich šest nebo i p
ět.
Však vzpomenu na tebe, a najednou roztáhnu ústa svá od ucha k u
chu
a políbím panny a políbím úhoře a před sebe natáhnu ruku.

A dotknu se stropu, vyskočím z postele, šťasten, že jsem zase z
pět,
a ty jsi můj delfín a ty jsi mé moře a v tobě chci plout 1000 l
et.
A ty jsi mé moře, tak připluj už brzo a postav mě zpátky na noh
y,
vždyť my oba víme, že jednou to přijde,
že spolu dotknem se oblohy.